ਸ਼ਿਵ ਡਿਵੈਲਪਰਜ਼ ਆਪਣੇ ਪਾਰਟਨਰ ਸੁਨੀਲਭਾਈ ਸੋਮਾਭਾਈ ਅਜਮੇਰੀ ਦੁਆਰਾ
ਬਨਾਮ
ਅਕਸ਼ਰਾਯ ਡਿਵੈਲਪਰਜ਼ & ਓਆਰਐਸ.
(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 785 ਦੀ 2022)
ਜਨਵਰੀ 31, 2022
[ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰਮ ਨਾਥ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ, 1932 – ਧਾਰਾ 69(2) – ਅਧੀਨ ਰੋਕ – ਜਦੋਂ ਨਹੀਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ – ਫੈਸਲਾ: ਧਾਰਾ 69(2) ਦੀ ਰੋਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਪ੍ਰਸ਼ਨਵਾਲਾ ਕਰਾਰ ਉਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਫਰਮ ਵੱਲੋਂ ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਉਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਾਈ ਫਰਮ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸੌਦਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ – ਧਾਰਾ 69(2) ਇੱਕ ਅਰਜੀਤ ਫਰਮ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਵੇ – ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸ਼ਨਵਾਲਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਾਈ, ਇੱਕ ਅਰਜੀਤ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ (ਯਾਨੀ ਬਿਲਡਿੰਗ ਨਿਰਮਾਣ) ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ – ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 69(2) ਦੀ ਰੋਕ ਉਕਤ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ – ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਸ਼ਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇੱਕ ਕਰਾਰ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਬਲਕਿ ਵਿਸ਼ਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਾਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਕ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਕਮੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) – ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 69(2) ਦੀ ਰੋਕ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ – ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਚਲਾਈ ਗਈ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ – ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ – ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ – ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 – ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ, 1882.

ਉਮੇਸ਼ ਗੋਏਲ ਬਨਾਮ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਗਰੁੱਪ ਹਾਊਸਿੰਗ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਿਟੇਡ: (2016) 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 313 : [2016] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 703; ਫਾਰੂਕ ਬਨਾਮ ਸੰਧਿਆ ਅੰਥਰਾਪਰ ਕੁਰਿਸ਼ਿੰਗਲ ਅਤੇ ਓਰਸ. (2018) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 580 – ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ.

ਹਲਦੀਰਾਮ ਭੁਜੀਆਵਾਲਾ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਬਨਾਮ ਅਨੰਦ ਕੁਮਾਰ ਦੀਪਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰੀ: (2000) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 250 : [2000] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1247; ਰਾਪਤਾਕੋਸ ਬ੍ਰੈਟ ਐਂਡ ਕੋ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਗਣੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (1998) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 184 : [1998] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 485; ਪੁਰੁਸ਼ੋਤਮ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵਰਾਜ ਫਾਈਨ ਆਰਟ ਲਿਥੋ ਵਰਕਸ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰੀ (2007) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 58 : [2006] 8 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 524 – ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ

[2016] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 703ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂਪੈਰਾ 12.1

[2018] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 580ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂਪੈਰਾ 12.1

[2000] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1247ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆਪੈਰਾ 11

[1998] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 485ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆਪੈਰਾ 15

[2006] 8 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 524ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆਪੈਰਾ 9.3

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 785 ਦਾ 2022।

ਗੁਜਰਾਤ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 15.02.2018 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਸੁਧਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 241 ਦਾ 2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਮਿਸ ਸ਼੍ਰੇਯਾ ਜੈਨ, ਗੌਰਵ ਤਨਵਰ, ਸਚਿਨ ਮਿੱਤਲ, ਅਧਿਵਕਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਕ੍ਰਤਿਨ ਜੋਸ਼ੀ, ਰਾਜੇਸ਼ ਮਹਾਲੇ, ਪੁਰਵੀਸ਼ ਜਿਤੇਂਦਰ ਮਲਕਾਨ, ਜਿਤੇਂਦਰ ਮਲਕਾਨ, ਮਿਸ ਧਰਿਤਾ ਪੀ. ਮਲਕਾਨ, ਮਿਸ ਦੀਪਾ ਗੋਰਾਸੀਆ, ਆਲੋਕ ਕੁਮਾਰ, ਮਿਸ ਨੰਦਿਨੀ ਛਾਬੜਾ, ਮਿਸ ਭਾਵਨਾ ਸਰਕਾਰ, ਅਧਿਵਕਤਾ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।

ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਮੈਟਰਿਕਸ ਅਤੇ ਪਿਛੋਕੜ.....2*

ਪਲੇਂਟ ਦੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ: ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚੋਲੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਚਾਰ.....6*

ਪ੍ਰਤੀਦ੍ਵੰਦੀ ਸਬਮਿਸ਼ਨ.....12*

1932 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਿਧਾਂਤ.....15*

ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ.....21*

ਨਿਸਕਰਸ਼.....23*

* ਐਡ. ਨੋਟ: ਪੰਨਾ ਗਿਣਤੀ ਮੂਲ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

ਅਮਜੇਰੀ ਬਨਾਮ ਅਕਸ਼ਰਾਯ ਡਵੈਲਪਰਜ਼ & ਓਆਰਐਸ. [ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲ, ਇਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਰੋਕ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ, 15.02.2018 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਗੁਜਰਾਤ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ1$_{SUPERSCRIPT}$ ਵੱਲੋਂ, ਸਿਵਲ ਸੁਧਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 241 ਦੇ 2017 ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ (ਇਥੇ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3) ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਸੁਧਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ 07.04.2017 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ 9ਵੇਂ ਵਾਧੂ ਸੀਨੀਅਰ ਸਿਵਲ ਜੱਜ, ਵਡੋਦਰਾ2$_{SUPERSCRIPT}$ ਵੱਲੋਂ ਖਾਸ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 333 ਦੇ 2015 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

2.1. ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 07.04.2017 ਨਾਲ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11(d), ਆਰਡਰ XXX ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 2 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 151 ਦੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, 19083$_{SUPERSCRIPT}$ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 69 ਦੇ ਭਾਰਤੀ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ, 19324$_{SUPERSCRIPT}$ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਚਲਾਈ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨਾ-ਰਜਿਸਟਰਡ

ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਸੀ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ, ਇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ-ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਰਦਿਆਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 69(2) ਦਾ ਬਾਰ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਖਿਲਾਫ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਲਡ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਦੀ, ਇੱਕ ਨਾ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਸੈਕਸ਼ਨ 69(2) ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ 1932 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕਰਾਰ ਤੋਂ ਉੱਤਪੰਨ ਹੱਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਰਜਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।

3. ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਭਾਵ, ਕੀ ਇੱਕ ਨਾ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਐਕਟ ਦੇ 1932 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 69(2) ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਬਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ?

ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਪਿਛੋਕੜ

4. ਵਿਸ਼ੇ-ਵਸਤੂ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਲਈ, ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਭਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

4.1. ਇਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਨਾ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ “ਸ਼ਿਵ ਡਵੈਲਪਰਜ਼” ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫਰਮ ਬਿਲਡਿੰਗਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਬਰਾਬਰ ਪਾਰਟਨਰ ਹਨ, ਨਾਮਤ: ਮਿਸਟਰ ਸੁਨੀਲਭਾਈ ਸੋਮਾਭਾਈ ਅਜਮੇਰੀ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਜਿਗਨੇਸ਼ 'ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ‘ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ’।

2 ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ‘ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ’।

3 ਛੋਟੇ ਤੌਰ ‘ਕੋਡ’।

4 ਛੋਟੇ ਤੌਰ, ‘ਐਕਟ ਦੇ 1932’।

ਅਨੁਭਾਈ ਦੇਸਾਈ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੁਨੀਲਭਾਈ ਸੋਂਬਾਹਾਈ ਅਜਮੇਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਫਰਮ ਦਾ ‘ਪ੍ਰਬੰਧਕ’ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਫਰਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

4.2. ਪਰਿਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, “ਅਕਸ਼ਰੇ ਡਵੈਲਪਰਜ਼” ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 (ਇਥੇ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਨਾਮਲੀ, ਦਿਨੇਸ਼ਭਾਈ ਭੈਲਾਲ ਭਾਈ ਪਟੇਲ, ਅਰਜੁਨਸਿੰਘ ਨਰਾਇਣਸਿੰਘ ਰਾਜਪੂਤ, ਅਤੇ ਰਣਜੀਤਸਿੰਘ ਨਰਾਇਣਸਿੰਘ ਰਾਜਪੂਤ (ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਇਥੇ) ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਇਥੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿ “ਅਕਸ਼ਰੇ ਡਵੈਲਪਰਜ਼” ਨਾਮ ਦੀ ਇਸ ਫਰਮ ਦੀ ਰਚਨਾ, ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪਰਿਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਵਡੋਦਰਾ ਮਿਉਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮਿਉਨਿਸਿਪਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਟਾਉਨ ਡਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 5 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ-ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦਿਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ।

5. ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧਿਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਪਰਿਵਾਦ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਉਭਰਦੇ ਹਨ।

5.1. ਪਰਿਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 26.11.2013 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਸਿਟੀ ਸਰਵੇ ਪਿੰਡ- ਬਿਆ, ਕੁਰਾਲੀ ਪੀਠਾ ਰੋਡ, ਹੁਜਰਤਪਾਗਾ, ਉਪ-ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਡੋਦਰਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਸੰਪਤੀ (ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜ਼ਮੀਨ) ਖਰੀਦੀ ਜਿਸ ਦਾ ਟੀਕਾ ਨੰਬਰ 5/3, ਸਿਟੀ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 104, 105, 132, 106/ਏ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਮਾਪ 232.81 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ 60% ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ 20% ਸੀ।

5.2. ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 22.04.2014 ਨੂੰ, ਚਾਰ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨਾਲ “ਅਕਸ਼ਰੇ ਡਵੈਲਪਰਜ਼” ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਬਣਾਈ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਨੀਲਭਾਈ ਸੋਂਬਾਹਾਈ ਅਜਮੇਰੀ (ਨਾਲ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ) ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2, 3 ਅਤੇ 4 ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਪਰਿਵਾਦ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਕਤ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸੰਪਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਲਈ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਸੀ। ਫਰਮ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ, ਯਾਨੀ 22.04.2014 ਨੂੰ, ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਜ਼ਾਹਰਨਾਮਾ6 ਸਾਈਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਰੁਪਏ 1,00,00,000 (ਰੁਪਏ ਇੱਕ ਕਰੋੜ) ਸੁਨੀਲਭਾਈ ਸੋਂਬਾਹਾਈ ਅਜਮੇਰੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਨਾਫੇ ਉੱਤੇ 5-10% ਦਾ ਲਾਭ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਕਤ ਸਮਝੌਤਾ ਜ਼ਾਹਰਨਾਮਾ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਮਾਨਿਆ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਜ਼ਾਹਰਨਾਮਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ “ਅਕਸ਼ਰੇ ਡਵੈਲਪਰਜ਼” ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਾ ਜ਼ਾਹਰਨਾਮਾ ਇਸੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

5.3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਮੋੜ ਵਿੱਚ, 23.02.2015 ਨੂੰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ "ਅਕਸ਼ਰੇ ਡਵੈਲਪਰਜ਼" ਦੇ ਉਸੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਹੇਠ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫਰਮ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਪਰ ਸੁਨੀਲਭਾਈ ਸੋਂਬਾਹਾਈ ਅਜਮੇਰੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। 23.02.2015 ਨੂੰ ਗਠਿਤ ਇਹ ਫਰਮ, ਇੱਥੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫਰਮ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੁਆਰਾ ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਧੋਖੇਧੜੀ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਫਰਮ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਹੀ, ਭਾਵ, 24.02.2015 ਨੂੰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੁਕਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ 60% ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਫਰਮ ਅਕਸ਼ਰੇ ਡਵੈਲਪਰਜ਼ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਸੁਨੀਲਭਾਈ ਸੋਂਬਾਹਾਈ ਅਜਮੇਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਸ਼ਿਵ ਡਵੈਲਪਰਜ਼ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਿਆਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰਨਾਮੇ ਵਲੋਂ ਜਾਰੀ ਚੈੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬੇਅਦਬੀ ਹੋਏ।

5.4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੁਨੀਲਭਾਈ ਸੋਂਬਾਹਾਈ ਅਜਮੇਰੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਿਆਂ) ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ 23.02.2015 ਨੂੰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ "ਅਕਸ਼ਰੇ ਡਵੈਲਪਰਜ਼" ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਇੱਕ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਫਰਮ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਕਿ ਸੁਨੀਲਭਾਈ ਸੋਂਬਾਹਾਈ ਅਜਮੇਰੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਪੱਕੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਦੀ ਮੁਕਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਫਰਮ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਭਾਗੀਦਾਰ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 22.04.2014 ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਐਮ.ਓ.ਯੂ. ਅਨੁਸਾਰ।

5.5. ਉਪਰੋਕਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਮੁਕਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 24.02.2015 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰਨਾਮੇ ਵਲੋਂ ਜਾਰੀ ਚੈੱਕ ਬੇਅਦਬੀ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਰਥਕ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਨੁਸਾਰਵਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਅਤੇ 24.02.2015 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਰਥਕ ਐਲਾਨਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਮੁਕਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਪਲੇਂਟ ਦੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੰਬੰਧੀ ਅਰਜ਼ੀ: ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਚੋਲੇ ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰ

6. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਨੇ ਸੰਮਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਕੇ ਪਲੇਂਟ ਦੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਸੰਬੰਧੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ 1932 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੀ।

6.1. ਵਿਰੋਧੀ ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਲੇਂਟੀਫ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੜਨ ਵਾਲੀ ਫਰਮ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ

ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਕੋਈ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ (ਨਿਸ਼ਾਨ 4/4) ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਨੀਲਭਾਈ ਸੋਮਾਭਾਈ ਅਜਮੇਰੀ ਵੱਲੋਂ ਫਰਮ ਸ਼ਿਵ ਡਿਵੈਲਪਰਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ-ਪਾਰਟਨਰ ਵਜੋਂ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਲੇਂਟੀਫ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ, ਤਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਖਿਲਾਫ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ 1932 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਤਰਕ ਸੀ ਕਿ 1932 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਲੇਂਟੀਫ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ/ਕਾਂਟਰੈਕਟ ਤੋਂ ਉੱਤਪੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ XXX ਅਨੁਸਾਰ, ਫਰਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਫਰਮ ਦਾ ਪਾਰਟਨਰ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪਲੇਂਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਫਰਮ ਦਾ ਪਾਰਟਨਰ ਸੀ।

6.2. ਪਲੇਂਟ ਦੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਚਲਾਈ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਪਲੇਂਟੀਫ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਕਿ 1932 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਲੇਂਟੀਫ ਅਕਸ਼ਰੇ ਡਿਵੈਲਪਰਜ਼ ਦੀ ਫਰਮ ਦਾ ਪਾਰਟਨਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਕਸ਼ਰੇ ਡਿਵੈਲਪਰਜ਼ ਦੀ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਫਰਮ ਭੰਗ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਠੱਗੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਵਾਉਣਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 1932 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪਲੇਂਟੀਫ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 69 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਰੋਕ ਇਸ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਫਰਮ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਲਾਗੂਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਪਲੇਂਟੀਫ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ XXX ਦਾ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਫਰਮ ਸੰਬੰਧੀ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮਾਂ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਬਿਨੈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

7. ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 07.04.2017 ਨੂੰ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਵਿਰੋਧੀ ਸਬਮਿਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟ ਲਿਆ ਅਤੇ 1932 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਨੋਟ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਾਇਮਾ ਫੈਸੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ (ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ-4 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) "ਸ਼ਿਵ ਡਿਵੈਲਪਰਜ਼" ਨਾਮ ਦੀ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਕ ਸਮਝੌਤੇ/ਕਰਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੋਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ 1932 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਵੇਚਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੋਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਖਾਰਜੀ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ XXX ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਚਲਾਈ ਗਈ ਬਿਨੈ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

8. ਵਿਰੋਧੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ (ਇੱਥੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3) ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕ ਸੁਧਾਰ ਬਿਨੈ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਸੁਧਾਰ ਬਿਨੈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 15.02.2018 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

8.1. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਵਿਰੋਧੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ, ਸੁਧਾਰਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ

ਇਕ ਅਰਜਿਸਟਰਡ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਫਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਫਰਮ ਵੱਲੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਰਾਰ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ 1932 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬਿਨੈ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ।

8.2. ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਕਿ ਸੁਨੀਲਭਾਈ ਸੋਮਾਭਾਈ ਅਜਮੇਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਕਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਕਰਾਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ, ਇਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11(d) ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

9. ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਣਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਕੱਢਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨਵਾਲਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਾਵੇਦਾਰੀ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਉੱਤਪੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਰਦਾਸਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਯੋਜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

9.1. ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ XXX ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 2 ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਕਰਦਿਆਂ 1932 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਧਾਰਾ 69 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਮੰਜੂਰੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ: -

"23……ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਸਾਦੇ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨਵਾਲਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਪਲੇਟਿਫ਼ ਫਰਮ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਉੱਤਪੰਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਾ ਹੀ ਦਾਵਾ ਪਲੇਟਿਫ਼ ਫਰਮ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ……"

9.2. ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 69(2) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਲੈਣ-ਦੇਣ 24.02.2015 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲਾ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਲੇਟਿਫ਼, ਇੱਕ ਅਰਜਿਸਟਰਡ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮ, ਵੱਲੋਂ ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨਾਲ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ, ਫਰਮ ਦੇ ਨਾ-ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਰਨ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਣਾਉਣਯੋਗ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਕਤ ਨਿਰਣਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ: -

"24….ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਧਾਰਾ 69 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 2 ਹੈ ਜੋ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀ ਖਿਲਾਫ ਫਰਮ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂ ਫਰਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਉੱਤਪੰਨ ਹੱਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਫਰਮ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਫਰਮ ਦੇ ਪਾਰਟਨਰ ਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹੋਣ ਜਾਂ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਹੈ ਜੋ 24.02.2015 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਪਲੇਟਿਫ਼ ਫਰਮ ਵੱਲੋਂ ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਪਲੇਟਿਫ਼ ਫਰਮ ਇੱਕ ਅਰਜਿਸਟਰਡ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਨਾ-ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਰਨ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਣਾਉਣਯੋਗ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ "

9.3. ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਰੁਸ਼ੋਤਮ ਅਤੇ ਅਨਜ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵਰਾਜ ਫਾਈਨ ਆਰਟ ਲਿਥੋ ਵਰਕਸ ਅਤੇ ਅਨਜਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਜਿਕਰ ਹੈ, ਜੋ

ਕਿ (2007) 2 GLR 406[— (2007) 15 SCC 58] ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ:

"33. ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਪੁਰੁਸ਼ੋਤਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ (ਉੱਪਰ) ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 69(2) ਦੀ ਬਾਧਾ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫਿਰ ਵੀ ਜੇਕਰ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੇ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਕਰਾਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 69(2) ਦੀ ਬਾਧਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਇਥੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਦਾ ਪਲੇਂਟਿਫ ਫਰਮ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਬੇਸ਼ੱਕ ਰਜਿਸਟਰ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਜੋ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਕਰਾਰ ਤੋਂ ਉੱਠਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਲੇਂਟਿਫ ਰਜਿਸਟਰ ਨਾ ਕੀਤੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਰਟੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ, ਉਲਟ, ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਮਦਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਰਾਰ ਨਾ ਤਾਂ ਰਜਿਸਟਰ ਨਾ ਕੀਤੀ ਫਰਮ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਸੀ।"

9.4. ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦਿਨਾਂਕ 07.04.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਪਲੇਂਟ ਦੀ ਅਸਵੀਕ□ਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ: -

"36. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀਆਂ ਬੇਸ਼ੱਕ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਣਖੁੱਲੇ ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69(2) ਅਤੇ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ 30 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੈਰ-ਬਰਕਰਾਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11(d) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਮੰਤਵ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਲੋਂ ਗੰਭੀਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਿਨਾਂਕ 07.04.2017 ਨੂੰ ਐਕਸ. 11 ਹੇਠ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 333 ਦੇ 2015 ਵਿੱਚ ਵਡੋਦਰਾ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ 9ਵੇਂ ਵਾਧੂ ਸੀਨੀਅਰ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਪਲੇਂਟ ਦੀ ਅਸਵੀਕ□ਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। "

10. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 15.02.2018 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਵਿਰੋਧੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ

11. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ 1932 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69(2) ਤੀਜੇ ਪਕਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਅਰਜਿਸਟਰਡ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ ਵੱਲੋਂ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਧਾਰਾ 69(2) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਂਟਰੈਕਟ ਫਰਮ ਦੇ ਨਿਯਮਿਤ ਵਪਾਰਕ ਸੌਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਧਾਰਾ 69(2) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਕਾਂਟਰੈਕਟ ਅਧੀਨ ਉੱਤਪੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ" ਸਿਰਫ ਫਰਮ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਸੌਦਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉੱਤਪੱਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਲਦੀਰਾਮ ਭੁਜੀਆਵਾਲਾ ਅਤੇ ਅਨ੍ਹ ਬਨਾਮ ਅਨੰਦ ਕੁਮਾਰ ਦੀਪਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਅਨ੍ਹ: (2000) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 250 ਅਤੇ ਪੁਰੁਸ਼ੋਤਮ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

11.1. ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਿਰਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰਾਧੀਨ ਕਾਂਟਰੈਕਟ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਅਰਜਿਸਟਰਡ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮ ਦੇ ਵਪਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 1932 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69(2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੋਰ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤੀਜੇ ਪਕਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਅਰਜਿਸਟਰਡ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮ ਵੱਲੋਂ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 69(2) ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

11.2. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69(2) ਕਿਸੇ ਅਰਜਿਸਟਰਡ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ ਵੱਲੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਲਦੀਰਾਮ ਭੁਜੀਆਵਾਲਾ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਣਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕਾਂਟਰੈਕਟ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਹੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਖਿਲਾਫ ਵਿਚਾਰਾਧੀਨ ਰਕਮ ਦਾ ਨਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਟਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ, 1882 ਅਧੀਨ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

12. ਇਸ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ 23.02.2015 ਨੂੰ ਤਾਰੀਖਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅਣ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ-ਭਾਗੀਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਭਾਇਆ ਸੀ। ਨਤੀਜਤਨ, ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਫਰਮ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ 1932 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69(2) ਅਧੀਨ ਪਾਬੰਦੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੈ।

12.1. ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਮੇਸ਼ ਗੋਏਲ ਬਨਾਮ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਗਰੁੱਪ ਹਾਊਸਿੰਗ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਿਟੇਡ: (2016) 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 313 ਅਤੇ ਫਾਰੂਕ ਬਨਾਮ ਸੰਧਿਆ ਅੰਥਰਾਪਰ ਕੁਰਿਸ਼ਿੰਗਲ ਅਤੇ ਓਰਸ: (2018) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 580, ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਣ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ 1932 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸ ਕਰਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਅਣ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ ਪਾਰਟੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਗੈਰ-ਬਰਕਰਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

12.2. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਹੈ।

13. ਵਿਰੋਧੀ ਪੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ 15.02.2018 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਉੱਤੇ 1932 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69(2) ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

1932 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਸਿਧਾਂਤ

14. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ 1932 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ: - "69. ਨਾਂ-ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਅਸਰ.- (1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਰਾਰ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ

ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਫਰਮ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

(2) ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀ ਖਿਲਾਫ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂ ਫਰਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਸੇ ਅਨੁਬੰਧ ਤੋਂ ਉੱਤਪੰਨ ਹੱਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਤਬ ਤੱਕ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦ ਤੱਕ ਫਰਮ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਕੇ ਤੌਰ ਤੇ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹੋਣ ਜਾਂ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣ।

(3) ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇੱਕ ਅਨੁਬੰਧ ਤੋਂ ਉੱਤਪੰਨ ਹੱਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਉੱਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ,—

(ਅ) ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਭੰਗ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਕ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਭੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮ ਦੇ ਹਿਸਾਬਾਂ ਲਈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਭੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਕ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ, ਜਾਂ

(ਬ) ਪ੍ਰੈਸੀਡੈਂਸੀ-ਟਾਉਨਸ ਦੀਵਾਲੀਆ ਐਕਟ, 1909 (3 ਦੇ 1909) ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀਵਾਲੀਆ ਐਕਟ, 1920 (5 ਦੇ 1920) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਦੀਵਾਲੀਆ ਭਾਗੀਦਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਸਾਈਨੀ, ਰਿਸੀਵਰ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ।

(4) ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ,—

(ਅ) ਉਹਨਾਂ ਫਰਮਾਂ ਜਾਂ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਪਾਰਕ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਸਥਾਨ ਉਕਤ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਧਾਰਾ 56 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ

(ਬ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਉੱਤੇ ਜੋ ਇੱਕ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ, ਪ੍ਰੈਸੀਡੈਂਸੀ-ਟਾਉਨਸ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੈਸੀਡੈਂਸੀ ਸਮਾਲ ਕਾਰਨ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ, 1882 (5 ਦੇ 1882) ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ, ਪ੍ਰੈਸੀਡੈਂਸੀ-ਟਾਉਨਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਸਮਾਲ ਕਾਰਨ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ, 1887 (9 ਦੇ 1887) ਦੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਉੱਤਪੰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਉੱਤੇ।

15. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਾਪਤਾਕੋਸ ਬ੍ਰੈਟ ਐਂਡ ਕੋ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਗਣੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ: (1998) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 184, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹਲਦੀਰਾਮ ਭੁਜੀਆਵਾਲਾ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ (ਸੁਪਰਾ) ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਲਦੀਰਾਮ ਭੁਜੀਆਵਾਲਾ (ਸੁਪਰਾ) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69(2) ਦੀ ਬਾਧਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਅਨੁਬੰਧ ਉਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਫਰਮ ਵੱਲੋਂ ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਉਹ ਹੋਵੇ ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਾਇ ਫਰਮ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰਕ ਸੌਦਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69(2) ਦੀ 1932 ਦੀ ਬਾਧਾ ਇੱਕ ਅਰਜਿਸਟਰਡ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਜਾਂ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੱਕ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਲਈ ਹੋਵੇ।

16. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਹਲਦੀਰਾਮ ਭੁਜੀਆਵਾਲਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਨ: ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਹਨਾਂ ਪਰਿਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਦਾ ਲਈ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ

ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਟਰੇਡਮਾਰਕ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਅਤੇ ਟਰੇਡਮਾਰਕ/ਨਾਮ 'ਹਲਦੀਰਾਮ ਭੁਜੀਆਵਾਲਾ' ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਰੁਕੇ। ਦੋ ਪਰਿਵਾਦੀ ਸਨ, ਪਹਿਲਾ ਮੂਲਚੰਦ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪਰਿਵਾਦੀ ਉਸ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ "ਹਲਦੀਰਾਮ ਭੁਜੀਆਵਾਲਾ" ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਇੱਕ ਗੰਗਾ ਬਿਸ਼ਨ ਉਰਫ ਹਲਦੀਰਾਮ ਵੱਲੋਂ ਸਾਲ 1941 ਤੋਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਲ 1965 ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਮੂਲਚੰਦ, ਸ਼ਿਵ ਕਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨੂੰਹ ਕਮਲਾ ਦੇਵੀ (ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੁੱਤਰ ਆਰ.ਐਲ. ਅੱਗਰਵਾਲ ਦੀ ਪਤਨੀ) ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਾਹੀ ਕੀਤੀ। ਉਕਤ ਫਰਮ ਨੂੰ ਉਸ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪਰੰਤੂ, 16.11.1974 ਨੂੰ, ਉਕਤ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਟਰੇਡਮਾਰਕ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੂਲਚੰਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸਿਵਾਏ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਦੇ ਜਦਕਿ ਉਕਤ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਮਲਾ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਲਈ ਟਰੇਡਮਾਰਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਮੂਲਚੰਦ ਦੇ ਚਾਰ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਟਰੇਡਮਾਰਕ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਨੇ ਸਾਲ 1983 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਬਣਾਈ (ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1) ਅਤੇ ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਕ, ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, 10.10.1977 ਨੂੰ, ਉਕਤ ਆਰ.ਐਲ. ਅੱਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਕੋਲਕਾਤਾ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਟਰੇਡਮਾਰਕ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਦਾਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਬਿਨਾਂ 16.11.1974 ਦੀ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੇ। ਇੱਕ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਮਲਾ ਦੇਵੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਫਰਮ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਆਰਿਆ ਸਮਾਜ ਰੋਡ, ਕਰੋਲ ਬਾਗ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਖੋਲ੍ਹੀ। ਦਿੱਤੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਰੋਕ, ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਨਾਸ਼ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਟਰੇਡਮਾਰਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਿ ਪਰਿਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਫਾਇਲਿੰਗ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੇ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਦੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ: -

"8. ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਦੇ ਹਨ:

(i) ਕੀ ਧਾਰਾ 69(2) ਇੱਕ ਅਰਜੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਾ ਹੋਈ ਫਰਮ ਵੱਲੋਂ ਟਰੇਡਮਾਰਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਟੈਚੂਟਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਪਾਸਿੰਗ-ਆਫ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਾਮਨ ਲਾਅ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੇ ਰੋਕ ਲਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ?

(ii) ਕੀ ਧਾਰਾ 69(2) ਵਿੱਚ "ਇਕ ਕਰਾਰ ਤੋਂ ਉੱਪਜਿਆ" ਸ਼ਬਦ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਇਕ ਅਰਜਿਸਟਰਡ ਨਾ ਹੋਈ ਫਰਮ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਕਰਾਰ ਤੋਂ ਉੱਪਜੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਲਾਗੂਕਾਰੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 69(2) ਦੀ ਰੋਕ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਾਰ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸ੍ਰੋਤ?

16.1. ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਰੈਪਟਾਕੋਸ ਬ੍ਰੈਟ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ: -

"9. ਕੀ ਧਾਰਾ 69(2) ਇੱਕ ਅਰਜਿਸਟਰਡ ਨਾ ਹੋਈ ਫਰਮ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਉੱਤੇ ਰੋਕ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਸਟੈਚੂਟਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਕਾਮਨ ਲਾਅ ਅਧਿਕਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ ਰਾਪਤਾਕੋਸ ਬ੍ਰੈਟ ਕੋ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਗਣੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ [(1998) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 184] ਵਿੱਚ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮਜਮੁਦਾਰ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਨੇ ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦਿਆਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 69(2) ਇੱਕ ਅਰਜਿਸਟਰਡ ਨਾ ਹੋਈ ਫਰਮ ਵੱਲੋਂ ਸਟੈਚੂਟਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਾਮਨ ਲਾਅ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਲਾਗੂਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

"ਇਕ ਕਰਾਰ ਤੋਂ ਉੱਪਜਿਆ" ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਇੱਕ ਕਾਮਨ ਲਾਅ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਟੈਚੂਟਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੱਥ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਕੇਸ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਧਾਰਾ 69(2) ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ ਜੇ ਇੱਕ ਸਟੈਚੂਟਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਾਮਨ ਲਾਅ ਅਧਿਕਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।

xxxx

11. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਦਾਵੇ ਕਿਸੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਟਰੇਡਮਾਰਕ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੂੰ ਟਰੇਡ ਮਾਰਕਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵਿਧਿਕ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਜੋਂ ਵਰਤਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 69(2) ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

12. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨੋਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਣ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ "ਇਕ ਕਰਾਰ ਤੋਂ ਉੱਤਪੰਨ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ" ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਬਿੰਦੂ 1 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬੀ-ਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

16.2. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ਵੀ ਧਾਰਾ 69(2) ਦੇ ਐਕਟ ਆਫ 1932 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ “ਇਕ ਕਰਾਰ ਅਧੀਨ ਉੱਤਪੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ” ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਫਰੇਮ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਿਤਾਂ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਨ ਸਰਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਦਰਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਉੱਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਜਾਣਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਧਾਰਾ 69(2) ਦੀ ਬਾਧਾ ਹਰ ਇੱਕ ਕਰਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਦੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸੋਤ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਇਆ: -

“23 ਜੋ ਹੋਰ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਪਰ ਬਰਾਬਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 69(2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਣ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਰਾਰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਉਸ ਪਲੇਟਿਫ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

24... ਸਵਾਲ ਦਾ ਅਸਲ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਸਭਾ... ਜਦੋਂ ਇਸਨੇ ਧਾਰਾ 69(2) ਵਿੱਚ “ਇਕ ਕਰਾਰ ਤੋਂ ਉੱਤਪੰਨ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਪਾਰਕ ਲੈਣ-ਦੇਣਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਣ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਪਲੇਟਿਫ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਗਾਹਕਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਕਰਾਰ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਜੋ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਜਾਣਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

25 ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 69(2) ਹਰ ਇਕ ਅਤੇ ਹਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਵੇ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਦੇ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸੋਰਸ ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਦਾਵਾ ਅਜਿਹੇ ਕਰਾਰ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ

ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੱਥ ਵਜੋਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਾਵੇ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਦੇ ਮੋਟਰ ਕਾਰ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸੋਰਸ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਾਵੇਦਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਰਾਰ ਅਧੀਨ ਮੋਟਰ ਕਾਰ ਖਰੀਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦਾਵੇਦਾਰ ਫਰਮ ਦੇ ਕਬਜੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, — ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਖਿਲਾਫ ਕਬਜੇ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦਾਵੇਦਾਰ ਫਰਮ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਾਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦੀ ਪਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਵੇਦਾਰ ਫਰਮ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਤੋਂ ਵਾਹਨ ਦੇ ਕਥਿਤ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੋਂ ਕਰਾਰ ਅਧੀਨ ਵਾਹਨ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ, ਵਾਹਨ ਦੇ ਕਬਜੇ ਲਈ ਫਰਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਣਾਉਣਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 69(2) ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਫਰਮ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਵੱਖਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

17. ਹਲਦੀਰਾਮ ਭੁਜੀਆ-ਵਾਲਾ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੁਰੁਸ਼ੋਤਮ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ: -

"24. ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਹਲਦੀਰਾਮ ਭੁਜੀਆ-ਵਾਲਾ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਧਾਰਾ 69(2) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਰਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਲਾਗੂਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮ ਨੇ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੌਰਾਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਹੀਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਕਰਾਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮ ਪਾਰਟੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 69(2) ਦੀ ਰੁਕਾਵਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।"

18. ਪਿਛਲੀ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਮੇਸ਼ ਗੋਏਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ (ਉੱਪਰ) ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 1932 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69(3) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਕੀ ਮਧਿਆਸਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ "ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ" ਦੇ ਇਜ਼ਹਾਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਫਾਰੂਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ (ਉੱਪਰ), ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਪੂਰਣ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਧਾਰਾ 25(d) ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਫਰਮ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਭਾਈਵਾਲ ਬਿਨਾਂ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਫਰਮ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਤ ਅਚਲ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।' ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਰਜੀਦਾਰ ਭਾਈਵਾਲ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭਾਈਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਉਪਜੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ 1932 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69(2) ਦੇ ਅੜਿੱਕੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਿਆ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ, ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਤੱਥ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਦਾਅਵੇ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਵਿਸ਼ਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਉੱਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ

19. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦਿਆਂ, ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਅਰਥਾਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਫਰਮ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਵੇਚਣਾ, ਪਲੇਠੀ ਫਰਮ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਉਪਜਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥਾਤਮਕ ਪਹਿਲੂ ਮੂਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਿਰਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਪਲੇਠੀ ਫਰਮ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਉਪਜਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ, ਇਹ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ (ਉੱਪਰ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 33 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਸਿਰਫ ਸੰਪਾਦਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਏ ਗਏ ਅਨੁਪਾਤ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਲਦੀਰਾਮ ਭੁਜੀਆਵਾਲਾ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਬਣਿਆ ਸੀ।

19.1. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਅਤੇ ਅਹਿਮ ਕਾਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਸੌਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਉੱਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਰਾਬਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਰੋਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਵੀ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਫਰਮ “ਅਕਸ਼ਰਾਯਾ ਡਵੈਲਪਰਜ਼” (ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1) ਦੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਹੀ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ 22.04.2014 ਨੂੰ, ਇਸ ਫਰਮ ਨੂੰ ਚਾਰ ਸਾਝੇਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਇੱਥੇ), ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਝੇਦਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਉਸੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਦੋ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

19.2. ਅਸੀਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਪਰ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਫਰੇਮ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜੋ ਕਿ 1932 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69(2) ਦੇ ਅੜਿੱਕੇ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇ।

20. ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਬੰਧਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੌਦਾ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੌਰਾਨ (ਅਰਥਾਤ, ਬਿਲਡਿੰਗ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ) ਕੀਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸੌਦਾ ਸੀ, ਫਰਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ, ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ। ਧਾਰਾ 69(2) ਦਾ ਅੜਿੱਕਾ ਉਕਤ ਵਿਕਰੀ ਸੌਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਾਰ ਤੋਂ ਉੱਤਪੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਵੇ; ਬਲਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਚਾਰਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਕ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1882 (ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਿਆਂ)। ਇਸ ਲਈ, 1932 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69(2) ਦਾ ਅੜਿੱਕਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਸਿੱਟਾ

21. ਪਿਛਲੀ ਚਰਚਾ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, 1932 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਰਾਪਤਾਕੋਸ ਬ੍ਰੈਟ ਐਂਡ ਕੋ. ਲਿਮਿਟੇਡ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਲਦੀਰਾਮ ਭੁਜੀਆ ਵਾਲਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 69(2) ਦਾ ਅੜਿੱਕਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਚੁਕੌਤੀ ਆਦੇਸ਼, ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਾ ਖਾਣ ਕਾਰਨ, ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ।

22. ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; 15.02.2018 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਗੁਜਰਾਤ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਸੁਧਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 241 ਦੇ

2017 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ 07.04.2017 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਡੋਦਰਾ ਵਿੱਚ 9ਵੇਂ ਅਤਿਰਿਕਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਖਾਸ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 333 ਦੇ 2015 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹੁਣ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ
(ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ : ਰੂਪਾਂਸ਼ੀ ਵਿਰਾਂਗ, ਐਲ.ਸੀ.ਆਰ.ਏ.)
ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate